

Közéletünk hírei

CSEHSZLOVÁK KÜLKERESKEDELMI MINISZTERHELYETTES LÁTOGATÁSA HAZÁNKBAN

Mulató János külkereskedelmi miniszterhelyettes fogadta Frantisek Mares cseh-szlovák külkereskedelmi miniszterhelyettesét, akivel eszmecsere-t folytatott az 1965. évi államközi kereskedelmi tárgyalások előkészítéséről.

Frantisek Mares dr. Mulató János kíséretében meglátogatta a Magyar Hajó- és Darugyár telepét.

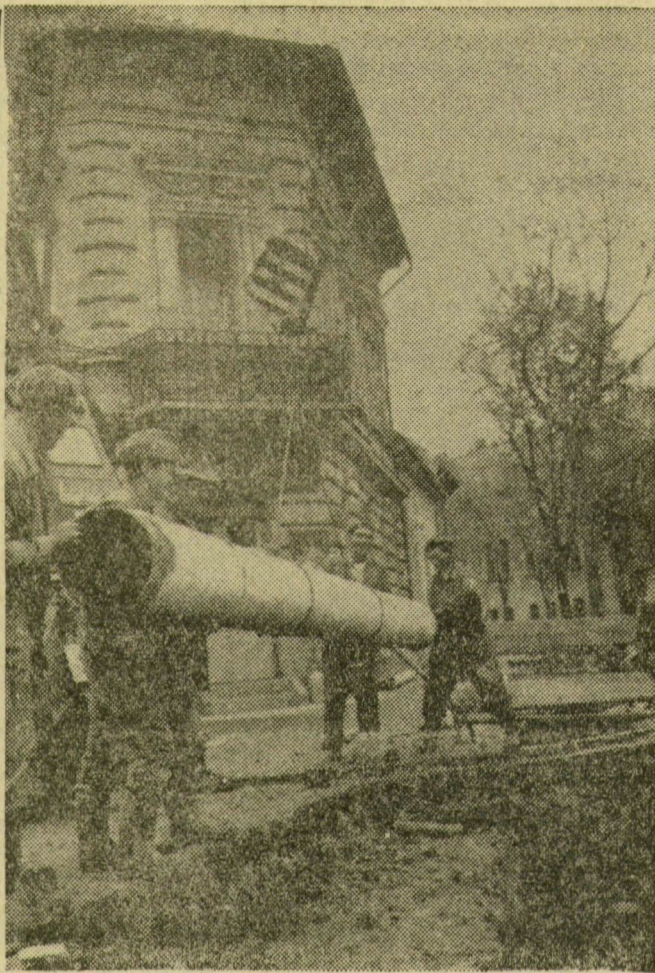
KINEVEZÉS

A Minisztertanács dr. Vedres István kandidátust, tanácsvezető docentot az egészségügyi miniszter első helyettesévé kinevezte.

KADÁR JÁNOS FOGADTA AZ INDIAI KOMMUNISTA PÁRT ELNÖKÉT

Kádár János, a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságának első titkára szombaton fogadta S. A. Dange-t, az Indiai Kommunista Párt elnökét, a Szakszervezeti Világszövetség alelnökét, aki az SZVSZ Főtanácsának budapesti ülése alkalmából hazánkban tartózkodik.

A szívélyes, elvtársi légkörben lezajlott beszélgetésen jelen volt Nemes Dezső, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Központi Bizottság titkára és Brutyó János, az MSZMP Politikai Bizottságának póttagja, a SZOT főtitkára.

ÉPÜL A GÁZVEZETÉK

Az üllési földgáz fogadására felkészült Szeged. A sándorfalvi úttól gerincvezeték építenek a városon keresztül. A gázvezeték építői már a Petőfi Sándor sugárúton dolgoznak.

Egyre több szakmunkást igényel a mezőgazdaság

Ülést tartott a népfront Csongrád megyei elnöksége

Tegnap Szegeden, a Tábort utcai székházban ülést tartott a Hazafias Népfront Csongrád megyei elnöksége, hogy megvitassa a mezőgazdasági szakmai továbbképzés helyzetét és feladatait. Az elnökség tagjai és a meghívott mezőgazdasági szakembereken kívül részt vett a tanácskozáson Szatmári Nagy Imre, a Hazafias Népfront Országos Tanácsának titkára is. Az ülést Széll János országgyűlési képviselő, a megyei elnökség tagja, a szatymazi Finn-Magyar Barátság Tsz elnöke nyitotta meg, majd dr. Ábrahám Lajos, a megyei elnökség tagja, a Dél-alföldi Mezőgazdasági Kísérleti Intézet talajtani osztályának vezetője tartott bevezető előadást.

Rámutatott, hogy a mezőgazdasági nagyüzemek fejlődése szempontjából

kulcsfontosságú az erőteljesebb szakmunkáképzés. A mezőgazdaságban országosan is nagy a szakemberhiány, s ez Csongrád megyé-

ben is érezhető hatását. Egy évvel ezelőtt mindössze 257 mezőgazdasági mérnök és 567 technikus dolgozott a szövetkezetekben. Ez igen kevés. Az ideális az lenne, ha egy mérnökre kétezer, egy technikusra pedig ezer hold termőterület jutna, a valóságban azonban ez a területnagyság 4900, illetve 2100 hold. Az állami gazdaságokban valamivel jobb a helyzet: itt jelenleg 1700 holdnyi termőterület jut egy mérnökre.

A nagyfokú szakemberhiányra mutat az is — folytatta az előadó —, hogy **valaváltozóan 90 tsz-ben nem volt felsőfokú végzettségű szakember,** sőt 37 tsz-ben még technikus sem. Máris mintegy 400 közép- és felsőfokú végzettségű szakember hiányzik a megye közös gazdaságai-ban. Nem biztosított a géppark megfelelő karbantartása sem, mivel egy gépész-mérnökre jelenleg több mint 500, egy gépésztechnikusra pedig 383 erőgép jut.

Sajnos, az utánpótlás nem megfelelő. A megyében évente kevesebb mint 20 új mezőgazdasági mérnökkel számolhatunk. A technikusok száma valamivel kedvezőbb, jóllehet az elmúlt években középfokú technikumot végzeteknek csak 47 százaléka dolgozik ma a mezőgazdaságban. Mivel a felsőfokú technikumot végzetek kevésbé kíváncsok a más területekre, a jövőben a felsőfokú iskolákkal kell többlet törődni.

Meggyőzővel és más eszközökkel el kell érni, hogy a jövőben minél többen jelentkezzenek felsőfokú technikumokba.

Nagyon fontos, hogy ahol csak lehet, adjanak társadalmi ösztönzést a további tanulni szándékozóknak. Biztató jel, hogy például a hőmégővászárhelyi felsőfokú mezőgazdasági technikumban a hallgatók 23 százaléka részesül társadalmi ösztönzésben.

Jelenleg mintegy 90 ezer ember dolgozik a megye mezőgazdaságában. Számuk 1980-ra várhatóan mintegy 60 ezerre csökken. Ez a természetes fejlődés következménye, viszont ez annál jobban indokolja a szakmunkáképzés fokozását. A 90 ezer mezőgazdasági dolgozó-ból jelenleg a 3 ezret sem éri el a szakmunkás-bizonyítvánnyal rendelkezők száma, ezért a megyei tanács terve szerint

1980-ig legalább 22 ezer szakmunkást kell kiképezni.

Szakmunkás-tanfolyamra, ha csak lehet, betanított munkásokat küldjenek a tsz-ek, akik már elvégezték az úgynevezett tsz-akadémiákat, vagy különféle szakkörökön elsajátítják az alapismerteket.

Az előadó még a mezőgazdasági mérnökök és technikusok továbbképzésének problémájával foglalkozott. A Dél-alföldi Mezőgazdasági Kísérleti Intézetben van ugyan erre lehetőség, de az Agrártudományi Egyesületnek is foglalkoznia kellene ezzel a kérdéssel.

Az előadás után hozzászólások következtek. A szakemberek megvitatták az előterjesztést és hasznos javaslatokkal egészítették ki,

Számvetés előtt

Alig két hét múlva megkezdődnek a taggyűlések, amelyeken beszámoltatják és újjáválasztják a pártalapszervezetek vezetőseit. A több mint két hónapja folyó előkészítő munka tapasztalatai bizonyítják: pártalapszervezetünk felismerték a gondos felkészülés jelentőségét, azt, hogy ez legfőbb záloga a taggyűlések sikerének. A pártvezetőségek beszámoltatása és újjáválasztása minden időben legfontosabb mozzanatát képezte a pártalapszervezetek életének. A mostani taggyűlések jelentőségét még inkább aláhúzza az a körülmény, hogy a szocializmus építése új időszaknak első két esztendőjéről kell számot adni. Ez az új időszak szerves részét képezi az MSZMP 1956 után kialakított helyes politikájának, mégis a régihez képest új, és tegyük hozzá, bonyolultabb feladatok megoldását állította pártalapszervezetünk elé. Az új feladatokból viszont logikusan következett, hogy a pártmunkában keresni kellett új utakat, módszereket, amelyek elvezetik pártalapszervezetünket a legjobb megoldásokhoz. A jelenlegi taggyűléseknek arról kell tehát mindenképp számot adniok; hogyan sikerült előrelépni e tekintetben, a vitathatatlan eredményekben, előrehaladásban hol volt a pártalapszervezet munkája. Emellett meg kell mutatniok azt is, hogyan lehetne még hatékonyabbá, tartalmában gazdagabbá tenni a pártmunkát, a szocializmus építésére irányuló tevékenységet.

Az előkészítő munka most döntő szakaszba lépett. Ezideig az anyaggyűjtés, a vélemények, javaslatok megvitatása volt napirenden. Pártvezetőségeink beszélgetések sorozatán át cserélték ki tapasztalataikat, elgondolásaikat az alapszervezet tagjaival. Külön öröndetes az a most már legtöbb pártalapszervezetben meggyökeresedett gyakorlat, hogy a pártalapszervezet munkájáról a párton kívüli dolgozók véleményét is igénylik. Gondos munka eredményeként halmozódtak fel az egyes kollektívák tapasztalatai, öltöttek formát az elképzelések, amelyek szolgálnak a beszámoló elkészítéséhez.

Nem lehet eléggé hangsúlyozni a beszámoló meghatározó szerepét a taggyűlések sikeres munkájában. A jól összeállított, a valóságot híven tükröző, a hibákkal is bátran szembenéző beszámoló képes csak a helyzet tárgyalagos elemzésére, a józan számvetésre. A jó beszámoló ugyanakkor előre is kell mutatnia, a tennivalók világos, az adott kollektíva minden tagja számára érthető megfogalmazásával.

A végzett munka értékelésének, a feladatok meghatározásának alapját a párt VIII. kongresszusának határozatai képezik. A kongresszusi határozatok helyességét a szegedi pártalapszervezet munkájának tapasztalatai, eredményei is bizonyítják. Ebből logikusan következik, hogy további előrehaladásunknak is a kongresszus határozatainak még eredményesebb megvalósítása az alapja. A pártalapszervezetek beszámolója azonban nem érhetik el a kívánt eredményt, ha az értékelést, a feladatok meghatározását általános „elvi” megállapításokkal, és ami még veszélyesebb, frázisokkal próbálják pótolni. Az alapszervezet tagsága, az adott üzem vagy vállalat dolgozóit előt a kongresszusi határozat végrehajtásával kapcsolatos tennivalók termelési egységekre, emberekre, gépekre meghatározott termelési feladatokban, ha úgy tetszik méterben, tonnában vagy esetleg más mértékegységben, tehát konkrét munkában jelennek meg. Az általános megállapításokkal teletöltött beszámoló, amelyet bárhol, bármely időben el lehet mondani, eleve elcsúszószerű, meddő szócséplésre szűkíti le a taggyűlés munkáját. Ha általában beszélünk a pártélet problémáiról, a gazdaság-szervező munkáról, az eszméleti tudatformálásról, abból sem gazdasági sikerek nem születnek, sem a társadalom tagjainak tudata nem válik szocialistává. Természetesen a beszámolóknak kell tükrözniük az országos helyzetet is, azt is, hogy hol foglalunk helyet a szocialista világszervezetben, mit tettünk, és mit teszünk a nemzetközi kommunista mozgalom egységének erősítéséért, a béke védelméért. Világosan látni kell azonban, hogy az adott alapszervezetnek megvan a maga konkrét helye és tennivalója az országos feladatokban a maga területének sajátos helyzetével, eredményeivel, gondjaival egyaránt. Az országos eredményeknek, tennivalóknak azonban az alapszervezetek beszámolóiban elsősorban összehasonlítható alaplaként, mértékegységül kell szolgálniok. Fontosak annyiban, hogy az általános helyzethez képest hol dolgoztak jobban vagy rosszabbul pártalapszervezetünk az üzemi kollektíva.

Mindezekből következik tehát, hogy a jó beszámoló alapvető feltétele a konkrétság, az értékelés, a tennivalók olyan rögzítése, ahogyan ezek az adott területen, a valóságban, a mindennapi életben jelentkeznek. Indokolatlanok azok az aggályok, hogy az ilyen módon elkészített beszámolók egyszerű kifejezésmódjuk miatt nem lesznek talán eléggé ünnepélyesek. A vezetőségeket beszámoltató és újjáválasztó taggyűléseknek munkaértekezletnek kell lenniök, amelyeket éppen a hétköznapi munka örömeiről, gondjairól való okos esz-

meccsere, a tárgyalagos felmérés és feladatok meghatározás tesz ünnepélyessé.

Nem kevésbé fontos a beszámoló bátor, kritikai hangvétele, szemlélete sem. A munka során elkövetett hibák, elvi tévedések, a problémák elől való elvtelen kitérés, vagy azok tudatos elkenése nem viszi előbbre a pártalapszervezet munkáját.

Ha a tanácskozás nem vet nagyon józanul számot a nem kívánatos jelenségekkel, ha nem törekszik tudatosan azok felszámolására, úgy nagyon sovány eredményre számíthatunk. Mindenki láthatja — és ezt még ellenségeink sem tagadják —, hogy a szocializmus építését az eredmények, az előrehaladás jellemzi hazánkban. Nem tennénk azonban jót ügyünknek, ha nem látanánk és nem tennénk semmit vagy csak keveset tennénk azokkal a negatív jelenségekkel szemben, amelyeket még mindig nehéz teherként cipelünk. A gazdaság-szervező munka területén pártalapszervezetünk erőfeszítései nyomán nagyot léptünk előre. Ugyanakkor látni kell, hogy pártalapszervezetünk erejéből nem jutott elegendő a szocialista tudatformáló munkára, amelynek hiányát éppen a jelentkező problémák egyre inkább érezzük az élet különböző területein. A szocialista tudat kialakulása nem megy végbe spontánul, csupán a szocialista alap által meghatározottan. E folyamat feltételezi a tervszerű eszméleti-politikai tevékenységet, amelynek az élet minden területén és minden percében szakadatlanul folytania kell. Ugyanakkor ez a tudatformáló munka kötelessége minden pártagnak, és joggal várjuk azt el a szocializmus minden őszinte harcosától. A VIII. kongresszus nem véletlenül emeli a gazdaság-szervező munkát és a szocialista tudatformálást, mint szerves egységet képező tennivalót a szocializmus építő munka csúcására. A szocialista társadalom ugyanis nemcsak magas színvonalon álló technikai bázist, a termékek nagyobb bőségét és a jólét bővebb buzgó forrásait, de az új, szocialista tudattal átítatott embereket is feltételezi. Senkinek nincs oka kétségbevonni, hogy e téren még bőven van pótolnivaló. Vannak még — és nem elhanyagolható számban — olyanok, akik a jogok és kötelezettségek terén az előbbi állítják előtérbe az utóbbival szemben. Ha van ilyen — márpedig van —, akkor a felelősök ezért mindenekelőtt mi, kommunisták vagyunk, és a megoldást is elsősorban a mi munkánk hozhatja közelebb.

A taggyűlések előtt számot kell adni arról is, hogyan alakult pártalapszervezetünk belső élete, hogyan érvényesült a pártélet alapvető normái, mit tettek azért, hogy mind szervezeti, mind politikai tekintetben erősödjön a párt egysége. A párt belső életének vizsgálata azonban nem öncélú feladat, és övnnk kell mindenkit a befelé fordulás veszélyétől. A pártalapszervezet belső életének vizsgálata is elsősorban abból a szempontból jelentős, hogy megmutassa: a pártalapszervezet erejének növelése mennyiben szolgálta a legfontosabb feladatok teljesítését? Szükséges ez azért is, mert ennek alapján lehet eldönteni, hogyan lehetne még jobban erősíteni a pártéletet, mint a további sikeres munka legfontosabb zálogát.

Végül, de nem utolsó sorban nagyon jelentős, hogy a beszámoló alaphangját az előrehaladásra való törekvés, a további tennivalók világos, konkrét megjelölése adja meg. Amikor egy pártalapszervezet visszatér a szatmári munkájára, teszi ezt mindenekelőtt azért, hogy annak tanulságait gyümölcsöztesse a jövő számára. Amikor számbaveszik az eddigi munka eredményeit, fogatékosságait, önkéntelenül is arra irányuljon gondolatuk: hogyan tovább, hogyan lehetne még jobban, mind kevesebb hibával előre lépni?

Az elmúlt két év munkáját az útkeresés jellemezte, az a szakadatlan törekvés, hogy az új feladatokhoz felnőjenek pártalapszervezetünk. Ez a szakasz eredményekben gazdag, időnként balsikerekkel is tarkított időszak volt. Pártalapszervezetünk nehéz munkával alakították ki a pártmunka azon új módszereit, eszközeit, amelyek képesek arra, hogy mind hatékonyabban szolgálják az új feladatok végrehajtását. A korábbi évek sikereire támaszkodó, tapasztalatokban gazdag két esztendő egyik legfőbb biztosítéka annak, hogy a jövőben még jobban, nagyobb hatásokkal folyjék a pártmunka, szolgálja nagyszerű céljaink megvalósítását.

Pártalapszervezetünk eddigi sikeres munkájának betetőzését jelenti a két esztendő számvetés. Ha a taggyűlések beszámolójában helyet kapnak a legfontosabb napirenden levő kérdések, ha az eddigi munka értékelésében, a kijelölt feladatokban a párttagok és a közvetlen környezetükben dolgozók felismerik saját tennivalóikat, a taggyűlés eléri célját. A jó beszámoló képes megteremteni az alkotó vita, a tettekész elhatározás egészséges légtérét, feloldja a bizonytalankodást és jó útravalót ad a soronkövetkező két esztendőre.

Ez a vezetőségeket beszámoltató és újjáválasztó taggyűlések legfőbb feladata, így válnak a párt politikájának testetöltő, nagyszerű céljaink felé vezető út fontos állomásává.

TÖRKÜLY FERENC.

Átmeneti felmelegedés után újabb lehülés

A Meteorológiai Intézet központi előrejelző osztályán adott tájékoztatás szerint hazánkban a déli áramlat pén- teken és szombaton átmeneti javulást, vidékenként erősebb felmelegedést hozott, de az Alpokon és a Nyugati-Kárpátokon áttörő hideg hatására máris újabb felhősödés, kiterjedt esőzés kezdődött. Az új esőfront első hulláma szombat reggel indult a nyugati határvidékekről, s a délutáni órákban a keleti országrészekre is.

Az előrejelzés szerint vasnapra felhős időt, országos méretű esőt, megélnünk az északias szeleket várhatunk. A hőmérséklet keleten is csökken. A maximum szintet előreláthatólag a vasárnap reggelre kialakuló nyugaton 5—8, keleten 9—13 fokos hőmérséklet képviseli majd. A hűvös csapadékos jellegetű idő valószínűleg jó pár napig tart a Kárpát-medencében, s számottevő javulás — a jelek szerint — csak a jövő hét második felére ígérkezik. (MTI)

Új magyar tengerjáró

A Magyar Hajó- és Darugyár angyalföldi gyáregységében szombaton délen új 1300 tonnás Duna-tengerjárót bocsátottak vízre, ebből a sorozatból már a tízediket, amely magyar színekkel közlekedik majd nemzetközi vízeken. Székesfehérvár nevű hajónkhoz hasonlóan ez a Duna-tengerjáró is korszerűbb, mint a sorozat többi tagja. Ez is 81,5 méter

hosszú ugyan, de majdnem egy méterrel szélesebb, mint a többi, s ezzel rakodótere is megnövekszik. A hagyományos darugém helyett, hidraulikus forgódaruval rendelkezik, amely gombnyomással könnyedén emeli az árut a hajó bármelyik raktárába.

A hajót Újpest-nek nevezték el. (MTI)